

[Chr. Christensen.]

bliver bragt i et mere realistisk forhold til hinanden.

Men det skal erkendes, at dette også kan føre til store forskelle i de muligheder, der tilbydes den enkelte borger fra kommune til kommune.

Da det lovbestemte deltagerantal for oprettelse af hold samtidig forsvinder med dette lovforslag, pålægges der i virkeligheden kommunalbestyrelsen, ikke mindst i tyndt befolkede kommuner, ganske alvorlige overvejelser og ansvarsbevidste beslutninger, såfremt lovforslaget ikke skal føre til en forringelse af befolkningens uddannelsesmæssige muligheder.

Mange har vel frygtet, at den nugældende fritidslovs gunstige regler om aflønning af ledere, lærere og instruktører inden for fritidssektoren ville påføre det frivillige forenings- og ungdomsarbejde en hård konkurrence, ligesom mange nok har været bange for, at den offentligt drevne og igangsatte fritidsvirksomhed ville kvæle mange sunde private initiativer. Denne frygt har vist sig ikke at være ubegrundet. Vi hilser derfor med tilfredshed, at hovedprincippet for lovforslaget er, at det er det private initiativ, der skal være den drivende kraft, og at det offentlige kun skal træde til, hvis det private initiativ ikke er tilstrækkeligt.

Initiativer skabt igennem lokale foreninger og sammenslutninger appellerer efter vor opfattelse til større lokal medleven og medengagement, og de vil uden tvivl også være bedre afpasset efter det lokale behov og de lokale muligheder. Det er derfor af stor vigtighed, at kommunalbestyrelserne får mulighed for at støtte sådanne private initiativer igennem mere fleksible tilskudsordninger, sådan som forslaget tilsigter.

Mange foreningsledere og initiativtagere har nok også sat deres håb til, at en ændring af fritidsloven ville aflaste dem for mange af de administrative besværligheder, den nugældende lov pålægger dem, ikke mindst de mange skemaer for at få et hold godkendt.

I ordførertalen siger hr. Brixtofte, at formålet med lovforslaget er at gennemføre en smidigere lovgivning inden for fritidssektoren til gavn for deltagerne og, fortsætter han, til gavn for dem, der skal administrere lovgivningen. Betyder det færre skemaer og mødeprotokoller?

Jeg kunne godt trække andre ting frem her ved denne førstebehandling, f. eks. det posi-

tive, der ligger i lovforslagets § 3, stk. 3, om at stoppe overlappningen i undervisningen i ungdomsskolen i fag, eleven modtager undervisning i folkeskolen i.

Vi er i øvrigt tilfredse med, at det fornuftige samarbejde mellem folkeskolen og ungdomsskolen, der mange steder er etableret, kan fortsætte efter forslaget her.

Som helhed rummer lovforslaget mange uafklarede detailspørgsmål, så der forestår et meget grundigt udvalgsarbejde, og i det deltager vi gerne positivt.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at selve loven om fritidsundervisning er en lov, der rettes som et tilbud til en meget stor del af befolkningen, på nuværende tidspunkt involverer det omkring en halv million mennesker, for en meget billig penge, mindre end 1 pct. af undervisningsbudgettet. Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at det netop er et tilbud, der primært gives til den del af befolkningen, som af mange forskellige årsager, som jeg ikke skal komme ind på her, har fået en dårlig skoleuddannelse.

Det, som lovforslaget hovedsagelig tager sigte på, er altså denne omlægning af tilskuddet fra statsrefusion til bloktilskud. Jeg vil gerne understrege, at vi i vores parti fra starten har været modstandere af bloktilskud under enhver form. Alle de betænkeligheder, som vi har haft, og som gik ud på, at det var et led i den ændrede byrdefordeling med henblik på at skubbe en større del af statens økonomiske byrde over på kommunerne, har jo i rigt mål vist sig også i virkeligheden at slå til. Al den smukke tale om det kommunale selvstyre, som man hører i enhver situation, hvor dette finder sted, kommer også til udtryk både i bemærkningerne og i det, der i øvrigt har været sagt fra tilhængerne af det forslag, som her lægges frem. Men også her fremgår det efter min opfattelse meget klart, at den omlægning af byrderne, der her er tale om, først og fremmest går ud på, at kommunerne skal bære en væsentlig større andel af udgifterne.

Der siges i bemærkningerne til lovforslaget, at de beløb, som statstilskuddene hidtil har udgjort, nu skal betales efter de objektive kriterier. Det kan jeg ikke læse anderledes, end at man vil fastholde tilskuddet på dette område på det nuværende beløb, måske med tilføjelse af den prisstigning, som altid indgår i finanslo-